

Kohti kesää

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

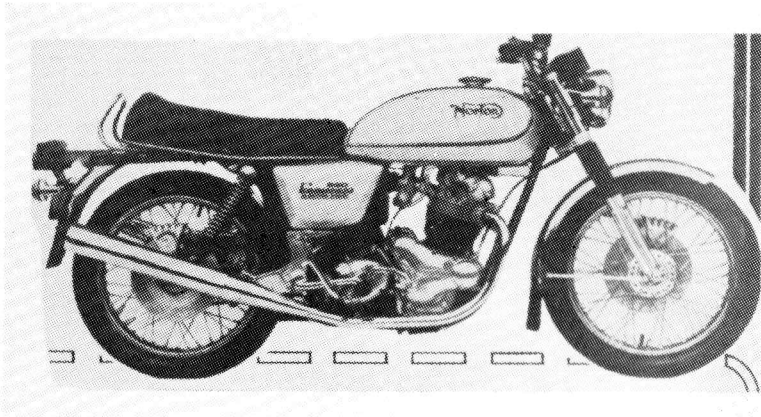
N:o 2 MAALISKUU 1977

TRIUMPH NORTON

MOOTTORIPYÖRIEN
MAAHANTUONTI

- Vuoden 1977 Triumph Bonneville 750 ja Norton Interstate 850 mallipyörät nähtävänä ja koeajettavana.
- Vielä mahdollisuus saada uusi ajokki maaliskuun lopulla saapuvasta erästä.

2-syl, edessä ja takana levyjarrut, edullinen hinta

- Vaihdoissa kelpaa moottoripyörä tai auto
- Myös osamaksulla
- Käytettyjä pyöriä nyt yli 100 kpl, joten löydät varmasti mieleisesi ajokin.

Turku
Puh. 921-786 686

N:o 2 maaliskuu 1977. 8. vuosikerta ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä- ja marraskuussa.
Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y. jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y:n hallitus

Puheenjohtaja

Orko Tallinen
Haminantie 21
46900 Inkeroinen

Sihteeri

Mauno Tonttila
Lankila
15540 Villähde

Kassanhoitaja

Lasse Numelin
Kenttätie 10 F 50
00720 Helsinki 72

Kerhon postisiirtotili
numero on 426 781-0

Kerhoisäntä

Henrik Budich
Nissekavonk. 6 B 55
20600 Turku 60

Varajäsenet

Teuvo Koponen
Erottajankatu 6
13130 HML 13

Simo Nokso
Suomenk. 2 B 7
45120 Kouvola 12

Toimittajat

Aimo Turunen
Tornipolku 11 A 28
06400 Porvoo 40
Puh. 915-145 588

Eero Mikkola
36160 Siitama

Pertti Michelsson

Jaakko Panhelainen

Porvoo 1977 — Oy Uusimaa

Tervehdys!

Olemme jälleen uuden ajokauden kynnyksellä, tai oikeastaanhan varsinainen avaus tapahtui jo vapaa-aikanyttelyn sunnuntain aikoihin jolloin innokkaimmat matkasivat pyöränäyttelyyn moottoripyörillään.

Erittäin myönteisesti suhtautui radiomme liikenneturvallisuustyöhön ja huomioiden meidät moottoripyöräilijät edellämäinnittuna sunnuntaina, maanteiden kuivuttua ilmestyivät moottoripyörät jälleen teillemme, lähetyksessään radio vetosi autoilijoihin, että he huomioisivat tämän uuden tienkäyttäjryhmän ja kohtelisivat kaksipyöräisiä tasavertaisina liikenteessä.

Odottaessamme muiden huomioi-

van meidät, huomioikaamme me myös muut tien käyttäjät ja osoitta-kaamme mieluummin hieman liioiteltua kohteliaisuutta kanssamatkaajia kohtaan. Olemme kaikkein näkyvin, arvostelluin ja helpoimmin haavoitettava tienkäyttäjryhmä.

Kerhomme toiminnan lisäämiseksi tulemme ensi kesänä kokeilemaan viikonloppuna kerran kuukaudessa tapahtuvia ajeluja Motoristissa ennalta ilmoitettaviin nähtävyykskohteisiin eri puolille kotomaatamme. Katsotaan nähtävyydet, tavataan toisia motoristeja ja keskustellaan asioista.

Keileitä kelejä kaikille ja Kirjokivellä tavataan.

Aimo

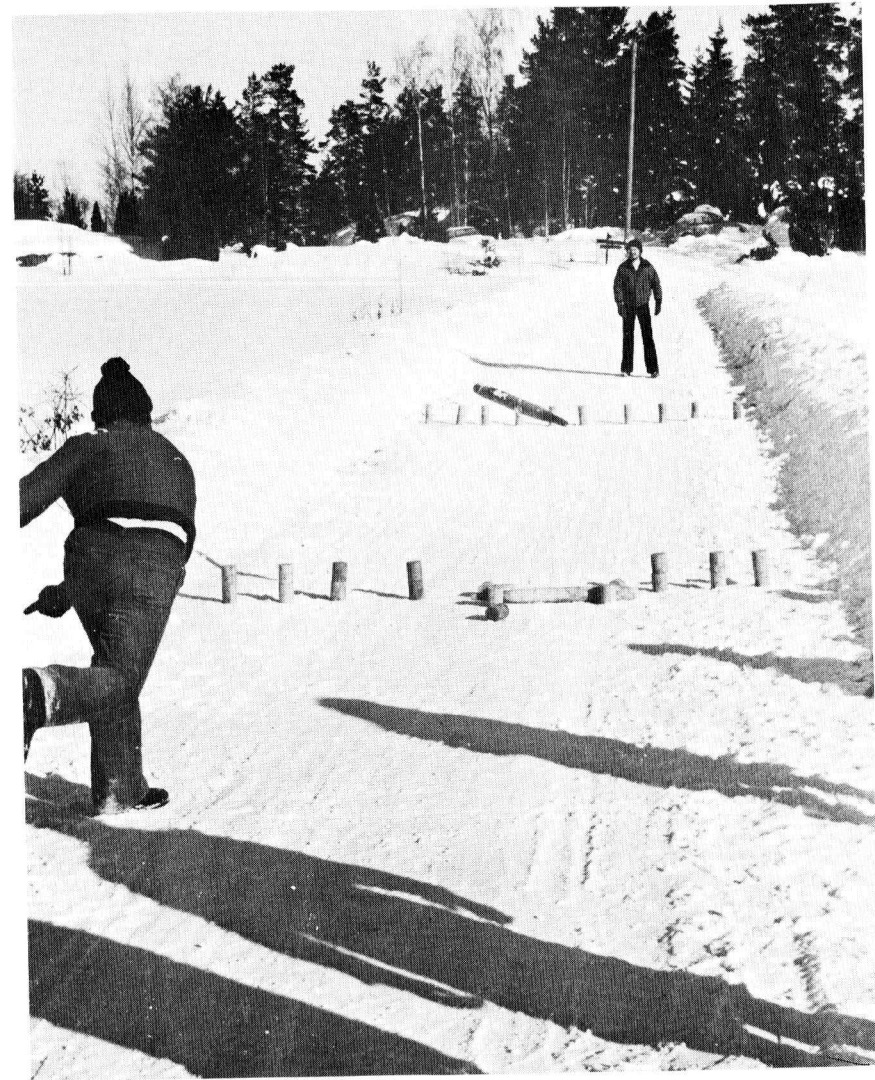
Talvirallissa helmikuun ensimmäisenä viikonloppuna Pahkajärvellä nämä kaverit yöpyivät teltassa.

Talvitapahtumassa Sieravuoressa maaliskuun alussa Lassi Liljavirta Salosta voitti pisimmän matkan moottoripyörällä. Lassi aloitti pyöräilyn vuonna -73 125 cc. Kesäisin hän matkaa 750 cc Suzukillaan.

Mauri Kariniemi (vas.) ojentaa palkintoa Sieravuoressa hiihdettyjen kerhomestarille Reijo Relanderille. Tulokset: 1) Reijo Relander, 2) Hannu Bergroth, 3) Jorma Numminen, 4) Orko Tallinen.

Talvitapahtumassa Sieravuoressa elyettiin myös vanha karjalainen peli "kyykkäpeli" jota tullaan harrastamaan vastaisuudessakin. Sivusta katsoen helpolta näyttävä peli osoittautuikin taitoa, voimaa ja tarkkuutta vaativaksi. Tulokset kyykkäpelistä muodostuivat seuraavaksi: Vesa Tuominen 4, Risto Saukkonen 16, Hannu Aro 13, Hannu Järvinen 8, Mauri Kariniemi 6, Juha Lammela 7, Hannu Bergroth 12, Hele Taipale 8, Pekka Taipale 7.

TILAA NYT LAADUKKAAT SADEHAALARIIT JA SADEHANSKAT!

Suojaa arvokkaat nahka-asusteesi ja ennenkaikkea itsesi vedeltä ja tuulelta.

Kotimainen RUKKA SADEHAALARI TARJOUSHINTAAN 199,-

Motoristin varma suoja sadetta ja tuulta vastaan. Hitsatut saumat ja vedenpitävä vetoketjukohta. (katso kuvaa) miesten 46-58
KOOT: naisten 34-44
VÄRIT: orans., t-sin., kelt., sekä turvallisuus-oranssi

UUTUUS: Kotimaiset M.O.H. SADEHANSKAT

Hitsatut saumat ja sama materiaali kuin haalarissa
VÄRIT: sinioranssi ja sinikeltainen
HINTAAN 29,-

Uutuus kypärä! BOERI SPORT Integral Elite

Hyväksytty malli. Italialainen valmiste.
Koot: S, M, L
Värit: or., kelt. sin. musta ja valk.

TARJOUSHINTAAN 225,- + lähetyskulut

TARJOUKSET VOIMASSA RAJOITETUN AJAN.

Tilaa postiennakolla

Tuote	Määrä	Koko	Väri

Nimi _____
 Osoite _____
 Postiosoite _____

MOTO - TUOTE

MAURI HUTTULA, Teollisuuskatu 32,
 67100 KOKKOLA 10, PUH. 968 - 12490

**J-PALAT
 TARJOUS-
 HINTAAN
 49,-**

Moottoripyöräkerho 69 ry:n

KEVÄÄN SAUNA-ILTA

Kirjokivellä 7.5. -77

XI Kontioralli

Tämän vuoden Kontioralli tulee noudattamaan perinteistä käytäntöä ulkoisilta putteiltaan. Ennakoilmoittautuminen tapahtuu tämän Motoristin mukana seuraavilla postisiirtolomakkeilla. Rallin ajankohta tulee olemaan 1.-3.7. -77. Rallipaikka on tällä kertaa melko kaukana pohjoisessa, Itä-Lapissa, Koilliskairan erämailla. Katsastuspaikka ei vielä tätä kirjoitettaessa ole tarkkaan selvillä, mutta suunnilleen Kemijärven - Pelkosenniemen tienoille se sijoittunee. Tänä vuonna ei ennakoilmoittautumismaksuun, 15 mk, sisälly järjestettyä ruokailua, joten omin eväin on siis tultava toimeen. Myymäläauto kuitenkin pyritään

järjestämään paikalle mahdollisimman pitkäksi ajaksi. Katsastuspaikan ja rallipaikan väliseksi etäisyydeksi jää n. 150 kilometriä. Perillä on ensiluokkaista leirintämaastoa riittämiin, sekä sauna käytettävissä.

Kontiorallitoimikunta

Nurburg 5.2.-77

Terveiset täältä mudan ja liejun keskeltä. Elefanten- Treffen on kokemisen arvoinen tapahtuma, niin myönteisessä, kuin kielteisessäkin mielessä kovin erilainen. Martti Lantta, Jukka Harju ja Lautala.

Motoristin kevätpäivät Helsingissä 13.–15.05.-77

Päivien tarkoituksena on tehdä tunnetuksi järjestäytyntä moottoripyöräilyä ja sen eri muotoja sekä kiinnittää huomiota moottoripyöräilijän asemaan liikenteessä.

Päivien suojelija on Helsingin kaupungin ylipormestari Teuvo Aura. Kutsu koskee KAIKKIA MOTORISTEJA.

Leiriytymisen järjestää Helsingin Moottoripyöräilijäkerho ry Rastilan leirintäalueelle Helsingin Vuosaareen. Ennakoilmoittautumiset 30.04 mennessä. 13.05 saapuvat 30 mk, 14.05 saapuvat 50 mk, paikan päällä ilmoittautuessa lisäksi 5 mk. Maksut tilille: KOP – Pajamäki – 120460 – 1285 – 5/MOTORISTIN KEVÄTPÄIVÄT -77.

Maksu sisältää yöpymisen, osanoton liikennekilpailuun, saunan, lämpimät suihkut, aidot WC:t, ravintolan (ei oikeuksia), discon, täydelliset keittomahdollisuudet (omat ruuat mukana), filmejä, hyvät palkinnot. Järjestetään SML:n luvalla.

Liikennekilpailun järjestää Tuusulan Moottorikerho ry 14.05.1977 klo 9.00 alkaen. Lähtö tapahtuu Rastilan leirintäalueelta. Kilpailu ajetaan 3 henkisiin kerhojoukkuein (1 joukkue per kerho). Kilpailulenkki on 20–30 km, jonka varrella n. 10 tehtävää sekä ajotarkkailua.

Palkinnot: Henkilökohtainen kilpailu I, II ja III. Joukkuekilpailu I, II ja III. Ilmoittautuminen vain ennakoilmoittautumisena osoitteella Kari Tukiainen

Koukkutie 10 04220 Kerava 2 puh. 90/245 431 30.04 mennessä.

MOOTTORIPYÖRÄPARAATI 14 päivänä järjestäjä **TOURING FINLANDIA Moottorikerho ry.** Paraati ajetaan Ruskeasuolta Senaatintorille, jossa on päivien päätilaisuus. Puhujina ovat päivien suojelija Helsingin kaupungin ylipormestari Teuvo Aura sekä kauppa- ja teollisuusministeri, Suomen Moottoriliiton puheenjohtaja Aarne Berner.

Mahdollisimman monen motoristin toivotaan osallistuvan paraatiin. Lisätietoja saat paikkakuntasi moottorikerhosta. (Paraatiin osallistuminen ei velvoita osallistumaan mihinkään muuhun, ts. ei maksa mitään) Järjestäytyminen paraatia varten tapahtuu Ruskeasuon ratsastushalleilla klo 13.00 (Ruskeasuon Mannerheimin tien loppupäässä, jossa viitoitus.) Laajuuden selville saamiseksi ilmoittautuminen ennakkoon SML:ään yksin tai ryhmissä osoitteella SML Topeliuksenkatu 41 a A, 00250 H:ki 25 tai p. 90-47 371 30.04 mennessä. Osallistumisen edellytykset: Ajokortti, rekisteriote, pyörä- ja ajovarusteet kunnossa sekä ASIAL LISUUTTA kypärä pakko. Mikäli et halua noudattaa edellä olevia ohjeita – älä vaivaudu mukaan.

Abu Rudeis 1.3.-77.

Terveiset MP-69:läisille täältä Siinain arolta. Täällä on ihanteelliset ajokelit.

Terveisin Vesa Viertola.

Kotimaiset kokoontumisajot

4.–5.6. Kesäpäivä Kangasalla Paikka: Ei vielä tietoa.

10.–12.6. Kokoontumisajo. Ruissalo Concentration. Paikka: Artukainen Järj. Turun Mk.

11.–12.6. Kauha-Ralli Paikka: Ei vielä tietoa.

17.–19.6. IV:s Kv. Britti-Ralli. Paikka: Sievi Maasydämmen järvi Leirialue maksu 15 mk. Ei ennako ilm. englantilais valm. pyörille. Järj. Oulun Brittimotoristit.

2.–3.7. 11. Kontio-Ralli. Paikka: Avoin.
8.–10.7. Saaristo-Ajo Paikka: Rymättylä Vienola Järj. Turun Moottoripyöräilijät. R.y.

15.–17.7. Kv. Eagle-Meeting. Paikka: Mickfolkin Camping n. 15 km Kokkolasta. opastus Kokkola – Vaasa tieltä. Ennako ilm. postikortilla 1.7.77 mennessä josta ilmenee nimi ja osoite. Myös matkustajan. Järj. MC Touring Club. Teollisuusk. 32. 67100 Kokkola 10.

6.–7.8. Muurat Meeting. Järj. Keski-Suomen Mk.

12.–14.8. Vanhojen M-P kok. ajo M-P:lle 50 luvulla ja sitä ennen valmistetuille. Paikka: Virrat. Lakarlin harjun leirialue. Ilm. 2 viikkoa ennen rallia Jussi Koskiselle Ahlmannintie 68 Puh. 931-21971 33800 Tampere 80. Osanottomaksu 15 mk maks. kerhontilille: KOP-Tampere 11465-83960-7. Järj. Veteraani Moottoripyörä Klubi.

26.–28.8. II Kokoontumisajo Paikka: Turkin Lintukoto. Vast. otto alkaa 26.8. klo 18.00 Ilm. Postikortilla 15.8.77 men-

MOTO- POSTIA

Neuvostoliittoonko?

Kantolan Veikko kysyi tammikuun Motoristissa mielipidettä asiasta, joka todella vaatisi pohdiskelua. Omalta kohdaltani esittäisin että pitäytyisimme matkustamasta Neuvostoliittoon millään kulkuneuvolla ennenkuin sinne päästään myös moottoripyörällä. Kysymys on todella vakavasta syrjimisestä.

Kenties sikäläiset viranomaiset eivät tiedä että ainakin Suomesta löytyy, jos löytyy, runsaasti potentiaalisia matkailijoita jotka eivät tule millään kulkuneuvolla, koska eivät saa tulla moottoripyöräläkään. M-69 voisi kenties tehdä asian eteen jotain. Mikä on kerhon hallituksen kanta?

Mikko Hamunen
Kangasala

nessä Karhulan MK R.y. 48710 Karhula 2 Tied. Pekka Parikka puh. 952/81447 Järj. Karhulan Mk.

Ulkomaiset kokoontumisajot

28.–29.5. Kv. Naisten Rally Paikka: Aalen L-Saksa.

24.–26.6. Kv. Hond's Rug Rally Paikka: Drouwener Zand Hollanti.

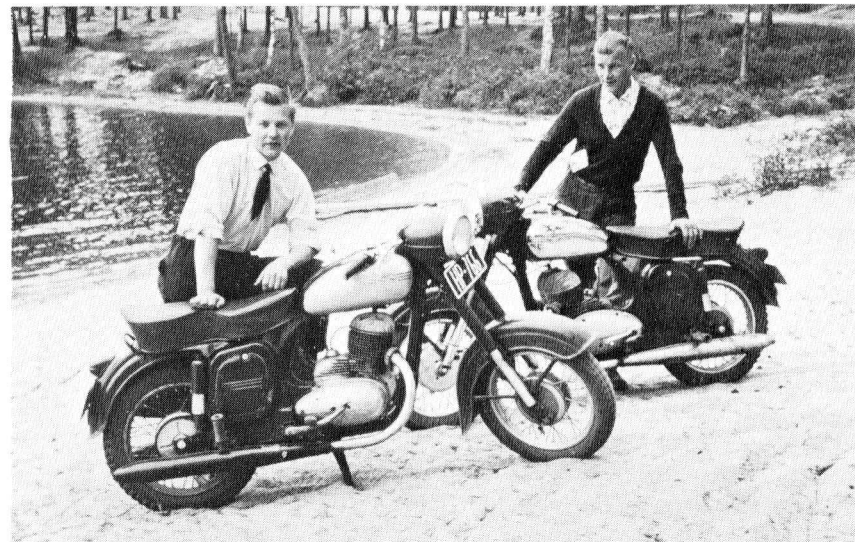
6.–8.7. Fim Rally Paikka: Pau Ranska.

"ÄLÄ PELKÄÄ" Maija ja Lasse lähdössä sunnuntaiajelulle marraskuun 1 p:nä 1953.

Vanhat kuvat kertovat

Antti Mäkinen lainasi Motoristille perhealbumista pari mielenkiintoista vanhaa valokuvaa vuodelta 1953. Antin isä Lauri Mäkinen, hänen veljensä Toivo ja serkut kahdella 350 cc Jawalla sunnuntaiajelulla. Isällä käytännölliset sadelahkeet jalassa.

Parhaita tuntemiani leirintäalueita on Outokummun Särkiselkä. Kuva vuodelta 1967.

Retkiä Jawa-aikaan

Se oli silloin, kun ei juuri muuta pyörää nähnyt kuin Jawan. Oli myös samoihin aikoihin, kun pyöräinnostus oli melkein lamassa. Vaan eipä ole ollut veljelläni Jaskalla, eikä minulla, sellaista kuoltua aikaa, tai kesää, etteikö olisi jonkunlainen vehje alla ollut.

Vaikka kumpikin olemme jo perheelisiä miehiä, niin eipä se ole harrastuksen esteenä ollut. Jaska aloitteli pyöräilyn jo 50-luvun alkuvuosina ja ajeele vieläkin ja paljon paremmin kuin silloin, he, he. Hänen pyörien lukumäärää en jaksa muistaa, mutta tällä hetkellä on Honda 450 cc ja vielä kuin uusi.

Itselläni on alla kymmenes pyörä (Honda 350 cc). Järjestyksessä lueteltuina: Ariel 500 cc, Rumpa 200 cc, 2 Ja-

waa 350 cc, Norton 500 cc, BSA 500 cc, Suzuki 250 cc, BMW 250 cc, MZ 175 cc ja tuo "Honu" joka pyörii ehkä ensi kesänäkin.

Alla oleva kuva on vuodelta 1967 ja on Outokummun leirialueelta, "Särkiselkä" on leirialueen nimi. Voin sanoa, että on niitä parhaita tuntemiani leirialueita joita olen nähnyt. On järvi selänteen molemmin puolin ja puhdas vesi. Ruokailupyötiä on. Katos jossa voi keitellä ja krillata. Kauppala tuo puut kuivana, pienittyinä ja tiedätkö mitä? Tämä ei maksa kuin jonkun markan ja on saunat ja hiekkarannat parhaasta päästä. Ja on Outokummussa muutakin nähtävää jos vain kiinnostaa. Olisimpa mieliisti kesällä opastamassa, jos vain joku motoristi ot-

taa yhteyden kesälomien aikaan. Vietän nimittäin lomani melko varmasti Viinijärvellä, josta on matkaa Outokumpuun n. 17 km. Ja olemmehan myös syntyisin näiltä maisemilta. Loma-aikani on heinäkuu ja paikka "Viinijärvi."

Niin, se Jawa-aika. Kyllä tuli pyörämies harvoin vastaan. Mutta olipa se elämys aina pysähtyä ja jutella sellaisen yksilön kanssa, joka eli saman harrastuksen parissa, kuin itse olimme ja elimme. Tapasimme myös matkoillamme sellaisia automiehiä, jotka jäivät mieliasti juttelemaan kanssamme. Useimmiten ne oli puheista päätellen vanhoja pyörämiehiä ja juttu luisti sen mukaan.

Aloitin pyöräilyn 62 vuonna ja en antaisi yhtään kesää pois, vaikka on huonojakin ollut. Ajoin myös Norton pyörällä kolarin vuonna -66 ja olen pysyvästi 20 % invalidi jalastani, mutta vikahan ei ollut pyörän, jos ei täysin kuskinkaan. Ne kolarit opettaa vain aina lisää varomaan liikennettä ja etenkin autoja. Tällä hetkellä "paina" jo 37 vuoden ikä, mutta on tuskallisen pitkää varttua kevättä ja ajokelejä. Tiet ovat parantuneet, pyörät on parantuneet, varusteet on parantuneet, kohtelu pyörämiestä kohtaan on parantunut ja jalkakin, tuo invalidi on taas vähän parempi.

Pyöräterveisin, Unto Panhelainen, Kalevank. 8. 11100 Riihimäki 10. Puh. 33 204.

● Pohjoismainen liikenneturvallisuusneuvosto (NTR) on esittänyt, että moottoripyörissä ja autoissa ajovaloja olisi käytettävä aina ja joka paikassa.

Oletko etsinyt entisen motorismin kuvia?

Oheisessa kuvassa on menneen motorismin lakki ja saappaat. Ne kertovat varsin vähän. Pitäisi löytää valokuva-aineistoa, jossa päähineen ja saappaiden välissä näkyisi myös mies ja moottoripyörä. Menneen motorismin valokuvat on osoitettava lehden toimittajalle ja niiden mukaan kaikki mahdolliset kuvaan liittyvät tiedot. Kuvat kopioidaan jälkeen palautetaan lähettäjälle.

VUOSI 1976 LIIKENNETURVASSA:

● Nuorisoa varten saatiin käyttöön "Onnettomuus" filmi ja moottoripyöräilijöiden jatkokoulutusohjelma yhteistyössä moottorijärjestöjen ym. kanssa lähes valmiiksi.

● Moottoripyöräilijöiden suojakypäriä sekä polkupyörien rakennetta koskevat standardit valmistuivat – kypäränkätötpakko on toistaiseksi eduskunnan käsissä.

Stella Alpina-Ralli

Sattui tässä menneenä kesänä, että työstäväni ja minä päätimme lähteä katsomaan omakohtaisesti, millainen tämä paljon puhuttu STELLA ALPINA-ralli on. Tiedossani oli ainostaan paikka: Bardonecchia Italian ja Ranskan rajan tuntumassa.

Ajelimme pohjois-Italiaan Cerviniaan ja sieltä halki Aostan kauniin laakson, josta matkamme jatkui mukavan "hiljaiseen" Torinon kaupunkiin. Harhailuamme aikamme siellä löysimme oikean tien, E 13:n, jota pitkin lähdimme ajamaan kohti Susan kaupunkia.

Suoritimme siellä pakolliset valuutavaihdot ja matka jatkui Bardonecchiaa kohti. Tie alkoi vähitellen nousta kohti vuoristoa ja päästyämme n. 1 300 m:n korkeuteen, saavuimme perille matkamme kohteeseen. Paikka oli hyvin kaunis pikkukaupunki ja kapakoissa olevista julkisteista sekä seinällä riippuvista suksista päätellen, talvisin myös melko vireä hiihtokeskus.

Ajelimme hetken aikaa ristiin rastiin kaupungissa, mutta emme nähneet missään ihmeemmin pyörämiehiä, lukuunottamatta paria mopomiestä. Mielessäni käväisi ajatus, että olisikohan se ralli sitten ollut viikko sitten! Vaan ajeltuamme jonkin matkaa pääkatua vasemmalle, tuli vastaan silta, jonka alla kohisi kirkasvetinen joki. Tie erkani sillan jälkeen taas vasemmalle ja siellä näkyikin jo eteläeurooppalainen ralli-camping kaikessa siisteydessään: hiekkakenttä, jossa oli siellä täällä nurmikkoläiskä sekä tasaisin välimatkoin n. puolen metrin korkuisia torkykasoja (vanhoja säilykepurkkeja ym.).

Päätelimme suurimman osan roskista olevan viime vuoden rallin jäljiltä, sillä italialaiset eivät tunnetusti pidä kiirettä tällaisten pikkuausoiden korjaamisessa. Ajattelivat pääsevänsä yhdellä vaivalla kahden rallin roskien korjaamisessa. Tuolimme rallipaikalle onneksi jo perjantai-aamuna ja löysimme sen verran tilaa, että saimme telttamme pystyyn vuoren kupeeseen pienen nurmikkoläikän päälle.

Olimme jo kotiutuneet leirialueelle ja aioimme juuri lähteä katselemaan kaupungin nähtävyyksiä sekä maistelemaan paikallisia juomia, kun huomasimme pienen haaverin: Craven-sivulaukun tukirauta oli tullut maallisen vaellukseksi päähän ja katkennut. Silloin tuntui minulla olevan vitsit vähissä. Paikalle tuli kaksi englantilaista, joiden kanssa olimme yöpyneet samalla leirintäalueella edellisenä yönä. Siinä sitten toinen englantilainen koetti "lohduttaa" minua sanoen "Craven rubbish", josta päätellen asianomaisella ei ollut kovin korkeita käsityksiä sivulaukkujen tasosta. Pienen pilailun jälkeen he antoivat "ensiavun" pulmaani kiristämällä katkenneen raudan mustekalalla kiinni tavaratelineeseen. Englantilaisillahan on tunnetusti outo huumorintaju, varsinkin tällaisissa tilanteissa.

Kaupungilla oli kadun varrella Alfa Romeogarage. Ajoimme pihan puolelle kysymään neuvoa jo ikääntyneeltä mekaanikolta. Italiaano otti murheemme hoitaakseen ja hetken kuluttua oli tukirauta kunnossa. Kysellessämme korjauksen hintaa, saimme vastaukseksi vain käsien levittelyä ja leveätä hymyä. I. korjaus ei rasittanut ollenkaan matkakas-

saamme. Menimme paikalliseen ulkoilma-akapakaan ja kippasimme oluet Alfa Romeo-korjaamon kunniaksi. Siinä istuessamme paikallinen trial-kuski esitteli yleisölle Montesin kulkua takapyörällä, sekosi omaan näppäryyteensä sillä seurausella, että keulan nostatus meni ”pitkäksi” ja toisen enduromiehen päälle. No, kuuma verihän kuohahti ja otsaanlyöntikisa alkoi kadulla välittömästi. Mainittakoon, että tappelu oli tasaväkinen kummankaan voittamatta tai häviämättä.

Aikamme istuttuamme lähdimme ilmoittautumaan kaupungin moottoripyöräkerhon kerhotalolle. Hämmästyksellemme ralli ei maksanut mitään, ainoa ”maksu” oli nimen kirjoittaminen vieraskirjaan. Saimme mukaamme myös kassillisen matkailusitteitä kaupungista ja sitä ympäröivästä seudusta. Itse ralliohjelma ei ollut kovin ihmeellinen, illalla klo 19.00 oli ajo ylös vuorelle. Kokoonnuimme kerhotalon eteen ja lähdimme ajamaan porukalla vuorelle.

Tie oli aluksi asfalttipintaista, muuttui sitten rikkonaiseksi pinnaltaan ja lopulta pelkäksi hiekkatieksi. Se oli vaikea ajettava muuttuessaan vielä kapeammaksi, lopulta noin puolentoista metrin levyiseksi kärrypoluksi. Oli siinä hauska tähtäillä kapealla tangolla eteenpäin. Tie päättyi pienen majatalon parkkipaikalle. Paikalle olisi myös päässyt hiihtohissillä, mutta teknisistä syistä jätimme sen vaihtoehdon käyttämättä.

Majatalon ulkoterassi oli järjestetty katsomoksi ja meille näytettiin pari mp-kilpailufilmiä noin kolmen vuosikymmenen takaa. Olivat aika hupaisaa katseltavaa nahkapipoineen kaikkineen. Viimeisen filmin päättyttyä oli päivänvalo

ehtinyt jo tyystin kadota ja matka pilkkopimeässä, vain moottoripyörän valojen avulla, alas laaksoon alkoi. Alasmenomatkan ikäviin puoliin kuuluivat edelläajavan moottoripyörän takapyörästä nouseva hiekanpöly, joka tunkeutui silmiin ja suuhun sekä ilman kaiteita olevat nollamutkat löysällä soratiellä. Pääsimme kuitenkin turvallisesti laaksoon, antaen häteisimpien painella edellä.

Illan ohjelma oli kokonaisuudessaan tämä ajomatka ja siksi sen päätyttyä suuntasimme takaisin leirialueelle, jonne laiskimmat olivat jääneet pitämään hauskaa. Melusta päätellen pyörävään illanistujaiset olivat jo alkaneet aikoja sitten. Katselimme siinä hiukan osanottajien pyöriä ja varsinkin erään italialaisen kaunista sivuvaunupyörää. Se oli 3-sylinterinen LAGERDA clip on-ohjaustangolla ja hyvin matalalla, kevyen näköisellä sivuvaunulla varustettuna. Sivuvaunun nokalle oli lisätty rinnakkain kaksi Cipielisävalonheitintä. Tämä ei toki ollut ainoa katselemisen arvoinen pyörä, toisista mainittakoon esim. DUCATI 900 SS, joka oli varustettu muuten samantyyppisellä sivuvaunulla sekä kaasuttajan imuilman kiihdytystorvilla.

Paikalla oli myös muutamia muita suomalaisia ja ilta kului rattoisan keskustelun ja matkakokemusten vertailun parissa. Seuraavan aamupäivän aikana olisi ollut mahdollisuus tehdä toinen ”alppikiipeily” moottoripyörällä. Luntakin olisi ollut tarjolla metrin verran joissain paikoissa tien varsilla, sillä tie nousi paikoin jopa 3 000 m:iin. Me päätimme kuitenkin olla menemättä mukaan ko. matkalle, sillä tie olisi ollut tosi mutkaista eikä kapealla ohjaustangolla ole kovin mukavaa taitella neulansilmämutkia. Varsinkaan

SPEEDWAYN pohjoismainen MM-finaali 29.05.-77 Tampereella

Harvoin näkee Suomessa näin kovan Speedway kerman, kuin toukokuussa ajettava MM-finaali. Kannattaa tosiaan allakkaan panna merkintä tälle päivälle.

Maamme ainoa kunnollinen speedway rata joka sijaitsee Tampereen Eteläpuolella, sai lisää pituutta viime vuonna, olen nyt kansainväliset mitat täyttävä eli 305 m. Radan saattamiseksi lopulliseen kuntoon palkattua työvoimaa käytettiin ainoastaan vaativimmissa töissä, kuten maansirto, salaojituksen ja aitauksen pilareiden valmistamisessa, joten vielä sitä vanhankansan talkoohenkeä löytyy.

Kilpailut järjestää Tampereen Moottorikerho.

Panhe

kun ohjaus ei kääntynyt tarpeeksi puoli-katteen takia. Kerhotalolla olimme aikaisemmin saaneet lipukkeita, joilla olisi saanut virvokkeita ja pikku naposteltavaa reitin päätepaikalla olevassa ristoranteissa. Sieltä olisi myös saanut ostaa metallisen rallimerkin, jonka hinta oli n. 10 mk. Muut suomalaiset eivät myöskään ottaneet osaa järjestettyyn retkeen, lieneekö syynä ollut ”uskon puute”. Tässä rallissa ei ollut mitään palkintojenjako tilaisuutta, joten ryhdyimme kasaamaan tavaroita ja suuntaamaan sen jälkeen pikkuhiljaa kohti keski-Italiassa olevaa Alessandriaan ja MADONNINA DEI CENTAURI-rallia.

Teijo Autio

Speedwayn moninkertainen MM-mies Tanskan Ole Olsen joka myös tulee Tampereelle.

YLLÄTYS

Vanha täti matkusti junassa ja pari neitosta jutteli hänen kanssaan.

— Minnekäs mummo matkustaa?

— Menen tästä Tampereelle tapamaan nuoruudenrakastettua, sanoi täti iloisesti. — Kirjoitin hänelle vähän aikaa sitten, ja kerroin, että olen vaan tällainen vanha mummo, jolla ei ole hampaitakaan suussa.

— Mutta miksi mummo niin valehteli, onhan teillä vielä yksi hammas suussa?

— Sen minä olen säästänyt sille yllätykseksi.

Putaan painajainen

Tiedättehän Pihtiputaan
siellä joskus minäkin jutaan
jos ajokkisi on Pannonia Unkarista
käyt paikkakunnalla sankarista

Ei Putaa pahempi oo Yorkshiren num-
mia
sielläkin tapahtuu kummia
heikkohermoiset välttäkööt täydenkuun
aikaa
silloin on Putaalla pustin taikaa

Mikä lie pahalaisen manannut
jonka Kontio reissuilla olen tavannut
täysikuu, suunta oli kohti Ropinsalmea
Putaalta seurasi mua olio kalman kalpea

Ruuvasin tosissani japanilaista
vaan ei auttanut, lähestyi se kaista
se näkyi jo selvästi peilissä
vannon, et'en ollut seilissä

Vaikka kiristin vaijeria tiukalle
välimatka tuntui niukalle
jo viimein ohitti kummajainen
pääpahalainen? — kaunis nainen

Ikäänkuin vailla mieltä
suistui ajaja tieltä
saavuttuani paikalle, en löytänyt kuskia
liekö selvinnyt vammoitta, ilman tuskia
jäljiteltyäni hetken Cannonia
löytyi paikalta punainen Pannonia

Toisella kertaa tulin Sallasta
enkä silloinkaan ollut ottanut mallasta
lähestyin pyörineni Elämäjärveä
kun ohitseni meni Pannonia, kuskinansa
joku hirveä

ihmeellisintä ajajassa oli tää
kun siltä puuttui jotain, ja se oli pää
Pihtiputaalla oli tiesulku,
joko päättyi oudon kulku?

Päättömästi ajosta saa tulla loppu
ärjyi poliisi, jolta paloi proppu
minäkin aloin kaivata paukkua
aavekuski vain kaiveli sivulaukkua

Sieltä löysikin hän sopivan pään
pisti sieville harteillensa tään
Sama kaunis nainen tunsin tuon
nyt tiedättekin miksi juon

Moottoripyöräkerho 69 ry:n

KEVÄTAJELU OLAVINLINNAAN

Savonlinnassa 22.5.-77 n. klo 12.00.

Opastus linnassa.

Tervetuloa

HIRVET JA MOTORISTI

Yleensä motoristi on luonnon ja eläin-
ten ystävä, melkein jokaisella tuntemal-
lani motoristilla on jokin lemmikkieläin
kissaa, koiraa, marsua, ei ihan mursua,
mutta kuitenkin oravasta isompia, mitkä
eivät mene aivan kaasuttajaan. Ja kaikilla
tuntuu olevan hyvät ominaisuudet niin-
kuin meidän mirrillä elikkä Kilulla on ai-
kamoinen maavara, sopii hyvin maara-
dalle, vaikeakulkuinen maasto eli "rossi"
sopii parhaiten.

Yksi mitä motoristi pelkää on hirvi,
onhan m-pyörä melko suojaaton törmäyk-
sen sattuessa, samalla saa kahdet vam-
mat, ensin törmätessä eläimeen, sitten
vielä paiskautuessa tiehen. Tosin väistä-
mismahdollisuudet ovat suuremmat kuin
esim. autolla. Yleensä hirvet liikkuvat
ilta- ja aamuhämärissä ja juuri missä
vaistomaisesti kiertää hanaa, vaihtelevan
ja moottoripyöräilylle nautinnollisesti
monestikin maaston suhteen mieli nope-
ampaan ajoon, silloin tämä yllättäen hyp-
pää eteen, nämä tilanteet kokee varmasti
useampi motoristi, joka on aamuvirkku,
tulee varmasti tutuksi hirven kanssa.

Menneenä kesänä ajelin täältä Tampe-
reelta Viinijärvelle viikonloppuisin, yleen-
sä 4–5 välillä aamulla. Läksin sohotta-
maan, että kerkeää perilläkin olla. Ja en-
simmäiset sarvipäät olivat Tampe-
re—Siitama välisellä tieosuudella, onneksi
huomasin nämä ajoissa, tie kun on leveä
ja hyvä näkyväisyys myös, hirvivaaran
merkit olivat kyseisellä tiellä. Samoin
kävi ennen Muuramea, missä poikettiin
kahville poikani kanssa, hän murjaisi,
että olis niiku nitro kahvin kera paikal-
laan. Sattui vielä paikallisen kaljabaarin

eräs asiakkaista kokeilemaan, että kes-
tääkö nahkapukuni iskuja (ihmeellisiä
tarpeita) unohtuihan sekin tarve kun tar-
josin 50 penniä olutpullon puuttuvasta
hinnasta, vieläpä taputettiin olalle ja toi-
votettiin hyvää matkaa.

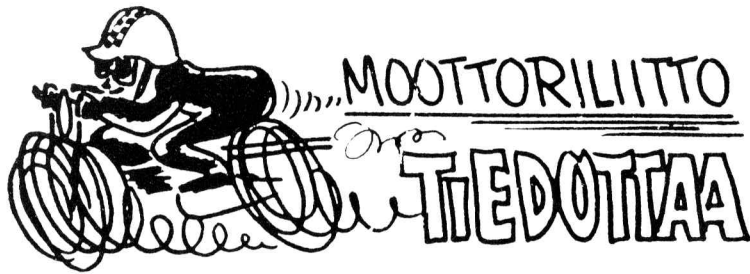
Matka jatkui ja tutuksi tulleesta tiestä
samoinkuin ihmisten murrekin vaihtuu
savolaisystävälliseksi huumorin aina
näyttäessä suurta osaa. Kuopion torilla,
missä on tapana ostaa kalakukko tankki-
laukkuun niinkuin viemisinä. Se on sitten
makea pätkä Kuopio-Viinijärvi, tosin
hiukan kuoppainen, aivan väkisin menee
ylinopeutta moottoripyörällä ajettaessa.
Samalla huomaan riistakannan paljou-
den, ainakin siipikarjan niinkuin sano-
taan, hyvä kun sekaan mahtuu.

Juuri tällä tieosuudella on metsä aivan
tienreunan vieressä, joten ihme jos pys-
tyy väistämään päättömästi hyppäävän
hirven. Omat ovat vaaransa juuri aamu-
yöstä ajellessa, mutta se aamun raikkaus
ja happirikkaus saa pyöränkin kulke-
maan pienemmällä kaasulla (tuntuu aina-
kin). Pyöräilijää tuskin voi syyttää varo-
mattomuudesta jos hirveen törmää, kyllä
se niin arvaamaton eläin on, ei niiden
paikka kyllä yleisillä teillä eikä varsilla
ole. — Panhe

RAUHALLISESTI

— Minulla on kahdeksan lasta, selitti
eräs nainen surkeana asianajajalle. — Ja
nyt olen huomannut, ettei mieheni ole
koskaan rakastanut minua.

— Ottakaa asia rauhallisesti, sanoi tuo-
mari. — Ajatelkaahan miten monta lasta
teillä olisi, jos hän olisi rakastanut teitä.

Luokitellut ajajat vuodelle 1977

TT-ajo

Jamo Peltomäki TMK, Jari Niemelä KarhMK, Jukka Vainio OrMK, Martti Solja IMK, Markku Pylväinen KouvMK, Pentti Elo TiMK, Pertti Halenius TMK, Timo Pohjola KouvMK, Matti Aalto HäMK, Vesa Kaartinen HäMK, Ari Hammarén SoMK ja Terho Kauhanen IMK.

TT sivuvaunulliset, ajajat

Olavi Kaipainen IMK, Matti Sinkkonen KouvMK, Jari Lehto NoPyMM ja Erkki Tapaninen KMK.

Moto-Cross

Kauno Partanen TMK, Jukka Helminen HMK, Markku Bang TMK, Arto Nyqvist EMK, Bengt Luotonen TiMK, Pentti Jormanainen EMK, Juha Mattila TuMK, Timo Järvinen KaMoKe, Seppo Leino TMK, Olli Penttilä HyMK, Risto Hakkarainen KMK, Osmo Oksanen HyMK, Esa Hanhinen JMU, Ari Viiri EMK, Markku Wilkman HyMK, Juha Suur-Inkeroinen EMK, Kim Hindersson ViMM, Vesa Leponiemi HäMK, Heikki Kiander HeMK, Pertti Nieminen HyMK, Jukka Koskelin EMK, Timo Kiuru IMK, Heikki Ojala JMU, Jari Lehto TMK, Tapani Rouru TiMK, Kai Wirama TuMK, Rauno Mattila TiMK, Kari Virta HyMK, Arto Smedberg Y-SMK.

Maarata, kilpakoneet

Tapio Leppämäki HjMK, Risto Virtanen HäMK, Jorma Karjalainen HMMK, Pekka Hyvärinen P-KMK, Raimo Rautio VMS-72, Reijo Roukala OMK ja Pekka Paljakka KMMK.

Luotettavuusajo

Erkki Kääpä SsMK, Jarmo Tarkkinen K-SMK, Vesa Nurmi, J-SMK, Juha Ruukki, SsMK, Simo Kokko, JoMK, Jarmo Koivu vuori P-BMK, Kari Pitkänen K-SMK, Pentti Karhinen HeMK, Seppo Järvinen J-SMK, Tarmo Öhman ViMM, Jukka Helminen HMK, Arto Kajander HMK, Raimo Heikkilä RiMPKK, Jorma Leppänen ViMM, Pavel Schamarin HMK, Jorma Laakkonen TiMK, Pertti Salonen TiMK, Sauli Nordling RiMPKK, Juhani Korpinurmi J-SMK, Reijo Ristell HTM, Petri Mylly HMK, Jouko Tolvanen, HMK, Martti Sarasto HyMK, Heikki Kiander HeMK, Stig Olenius VargMK, Antero Siltanen K-SMK, Markku Liukkonen K-SMK, Hannu Väänänen TuMK, Tapio Kii vanen HyMK, Jukka Lahti MäntsMK, Pauli Vekama HiMK, Olli-Pekka Vuori, TuMK, Martti Ketelä HMK, Pekka Siltanen HMMK, Voitto Hassi HyMK, Juha Nurminen EMK, Juha Sipilä EMK, Jorma Trygg ViMM, John Airisto HMK, Henry Marjanen HMK, Aarno Ekqvist MäntsMK, Juha Lindström KouvMK, Kari Alikko HyMK, Jouko Koli HyMK, Teuvo Tiainen TuMK ja Kari Enberg TiMK sekä Ilkka Heinäaho KonnMK.

Elämme erikoistuvien harrastusten aikaa

Viime aikoina on teollistuneissa maissa ihmiset voineet käyttää kulutusmenoistaan 20–25 % vapaa-aika-, viihde- ja harrastusmenoihin. Kehityksessä alkaa USA:ssa ja Euroopassa näkyä yhä selvemmin harrastusten erilaistuminen ja erikoistuminen massatoimintojen asemasta. Motoristeja saattaa kiinnostaa vertailumielessä tämän kehitysvaiheen avaamien näköalojen tarkastelu. Kirjoittaja on joutunut seuraamaan vapaa-aikatoiminnan vaihteluita ja suuntauksia 20 vuoden aikana nuoriso- ja kulttuurilautakunnan jäsenenä. "Ison maailman" elämänilmiot heijastuvat aina Suomessakin.

Peruselintaso — erilaistuminen

Ihmisten enemmistön tavoitteisiin on aina kuulunut tietyn perus- ja vertailutason saavuttaminen oman ympäristönsä ihmisten keskuudessa. Pitää olla kampeita ja römpettä kulloinkin omaksutun perustason verran, mieluummin piirun siitä keskiverrosta ohi. Ja hyvä on jos jossakin on enemmänkin edelläpäin, että tulee huomatuksi kuin entinen jätkä juovuksissa. Tämä suuntaus ja yhdenmukaisuuspeli on 20 vuotta suonut mahtavat mahdollisuudet kulutustavarateollisuudelle ja kaupalle. Myös huvittelu- ja ajanvietteollisuudelle, jonka senkin antimet ovat kuuluneet ajankuvaan. Ne vielä suurem-

Trial

Anttoni Vesterinen EMK, Mika Wallenius HMK, Kauko Kuusinen TerVMK, Kim Hiort af Ornäs, EMK, Juha Repo EMK, Jürg-Paul Etter P-BMK, Kimmo Henriksson EMK ja Ari Valo HMK.

massa määrin kuin tavarapuolen tuotteet on nautittu samanlaisina tulo- ja yhteiskuntaluokkaeroista huolimatta. Etenkin nuorison pop-markkinat ovat mahtavasti yhdenmukaistuneet ja "demokratisoituneet". On muistettava että moottoripyöräkin markkinoitiin 1960-luvun lopulta akaen lähinnä nuorison ajanvietteen massatuotteena. Sen huipentuma oli taa-jamien baarien väliä ajelevat porukat pimuineen, puettuna kuinka ajankohdan nuorisomuotiin joka justinsa oli "in".

Ei ihme jos elämisen ja vapaa-ajan suurin yhdenmukaistuminen joillekin aiheuttaa tymeentymistä ja kapinaa. Ei tuota tyydytystä olla sopivasti sijoittunut nappula elintasopelissä. Jotkut lähtevät yksilöllisiin ratkaisuihin ja harrastuksiin, joissa ei ole tungosta ja massoja — ei ainakaan vielä. Mutta erikoistumisenkin tarvitsee omat välineensä. Teollisuus on huomannut tämän ja erikoispalvelua on syntynyt. Tilastomiehet hämmästysek-

seen ovat huomanneet, että runsaslukuiset erikoistuneet harrastusalat tarjoavat etenkin pienteollisuudelle ja kaupan erikoisliikkeille tai tavaratalojen erikoisostoihin melkoisen mahdollisuuden markkinointiin. Tosiasia kun on että useat erikoisharrastukset tarvitsevat omat välineensä. Niillä yleensä on hintaa. Ja se näkyy taloustilastoissa kun kuluttajien vapaa-aika ja harrastusvälineosastoista on kyse.

Erihaustuminen — kontaktien etsintää

Massavihteellä ja harrastuksilla on oma hurmionsa: liittymisen mahtavan virran viettäväksi. Mutta syvempää, rauhallista ja läheistä kosketusta ei siinä virrassa yleensä toiseen tavoita. Siksi monet valitsevat yksilöllisen harrastuksen jossa voivat todella syventyä. Kun tapaa toisia alan faneja, syntyy pienryhmä ja sen mahdollistamat avoimet ja läheiset kontaktit.

Vuosina 1965–72 oli erittäin harvinaista, että joku nuori ihminen erosi joukosta yksilölliseen harrastukseen tai pienryhmään. Useat urhelulajit kärsivät suurta nuoren veren puutetta. Kansalaisopistoissa ja eri alojen kerhotoiminnassa nuoret loistivat poisolollaan. Useimmat harrastusalojen järjestöt kärsivät romahduksen ja seurataloja autoitui taajamissakin. Ainoa mikä pyyhki kunnolla oli bingo ja kaljanjuonti. Niissä oli syvän joukkohurmion makua ja raha liikkui estottomasti. Niihin siirtyi kansalaisten vapaa-aivanviettoraajoja satoja miljoonia. Ennen rahojen virta oli ollut toinen. Monen harrastusalan nuutuva pienryhmätoimintaa yritettiin pelastaa siirtämällä sekin kir-

konkylän uuden kantakrouvin kabinettiin. Se yleensä vain nopeutti loppua. Vanha aines ei sopinutkaan oluen täyttämään leiliin.

Muutoksen taitekohta Suomessa sijoitui v. 1974 paikkeille, muualla se alkoi varhaisemmin. Yksilöllisten harrasteiden ja sen synnyttämän pienryhmätoiminnan kasvu oli selvästi nähtävissä. Suhteellisen vähän rahaa ja välineitä vaativa kuntourheilu kasvoi. Tuli mm. pilkki- ja onkimiskerhoja. Nuorista yhä useammat määräteitoisesti valitsivat jonkun urheilualan, kilpamielessäkin. Aikaamme epävarmuusluonne sai monet kiinnostumaan joudosta ja karatesta.

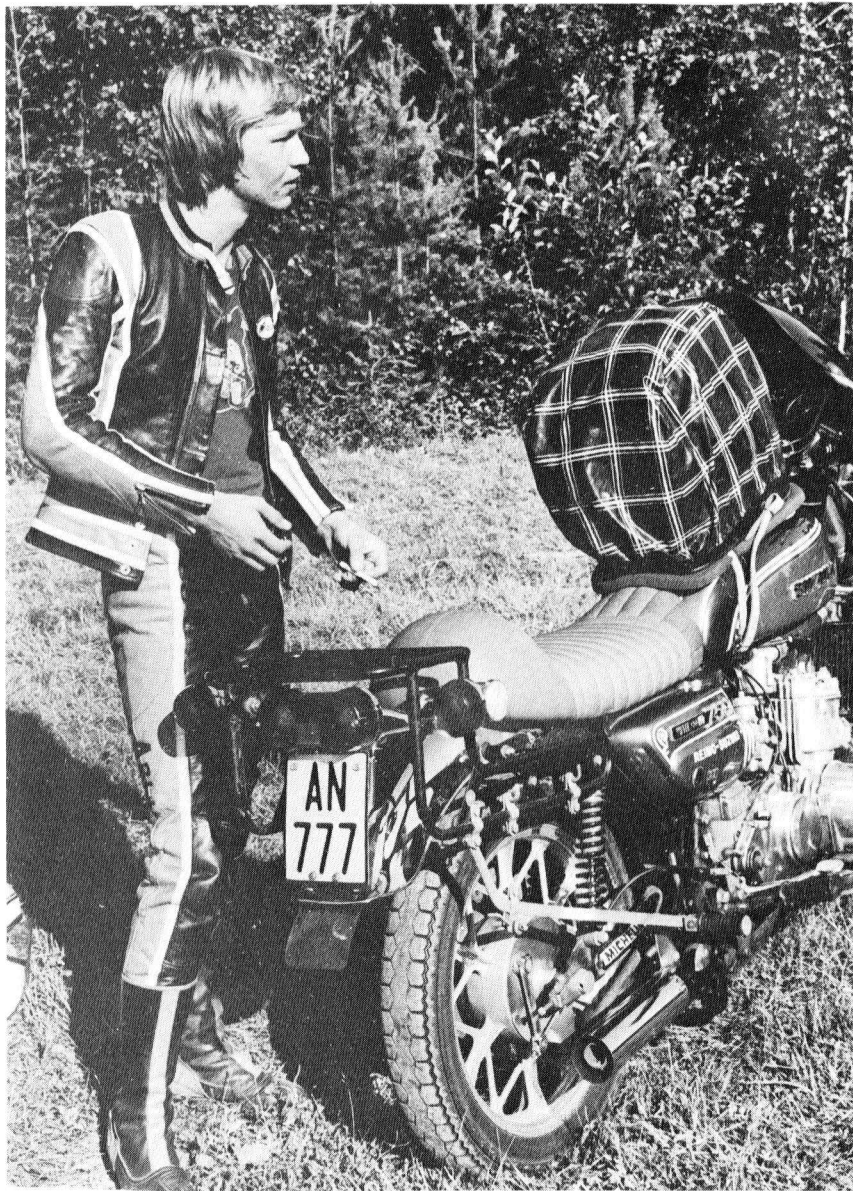
Ratkaisevasti tärkein harrastusten erikoistumisessa kuitenkin on ollut massaan hukkuvan yksilön protesti yksilön puolesta. Sekä mahdollisuus läheisempiin kontakteihin minkä massaviihde ja harrasteet antoivat.

Erihaustuminen vaatii myös rahaa

Useilla erikoisharrastusten aloilla voi tyytyä vaatimattomiin välineisiin ja vähään matkusteluun. Mutta mitä pitemmälle haluaa päästä ja mitä enemmän nähdä muita, sitä enemmän tarvitaan rahaa välineisiin ja matkoihin, usein myös alan opiskeluun. Välineiden taso yleensä maksaa. Mutta esim. valokuvauksen alalla voi alle 1000 mkn välineiden käyttäjä hyvin pärjätä kalliimpien täysautomatisoitujen kamerain laukojille. Edistyminen harrastuksessa yleensä aikaansaa halun saada yhä parempia tuloksia ja yhä parempia välineitä. Erihaustumisen palvelun pitäisi kuitenkin kattaa yhtä hyvin aloittelijan kuin huipulle pyrkivän tar-

Moottoripyörän matkailukäytössäkin ei aina välttämättä tarvitse olla kaikkein suurimmasta päästä, sillä tällaisella kaksi ja puolistasellakin jo kaksi ihmistä matkaa mukavasti. Lisäksi tämän pyörän ominaisuudet soveltuvat metsäpoluillekin.

Rangaistusverotuksen ansiosta suurten pyörien ja lisävarusteiden hinta muodostuu varsin kohtuuttomaksi, jollaisen hankintaan vain harva nuori uutteralla säästämisellä yltää. Pyöräähmiset ovatkin ahkerimpia säästäjiä, sillä talvella säästetään kesää varten.

peat. Liike-elämä yleensä on tämän ta-
junnut.

Erikoisharrastuksen ryhmätoimintaan osallistuva huomaa myös, että tämä edellyttää kulkemista usein pitkiäkin matkoja. Jos harrastajalla on oltava auto vain vapaa-aikojen menoja varten, sen ylläpito vie melkoisen potin vapaa-aikaan irroitettavista rahoista. Autokustannus on melkoinen rasite, vaikka autoa tarvittaisiin saman henkilön työelämässään. Lisäkilometrit vaativat bensansa. Sitä mukaan kuin autonpito kallistuu, pitäisi erikoisharrastusten pienryhmätoiminnassa siirtyä useamman henkilön kuljettamiseen samalla autolla. Näin jo paljon tehdään, se on myös yleistä energian säästöä. Kulkemisen kalleuden toisaalta voisi nähdä estävän erikoisharrastusten kehitystä liian suuriin kokoontumisiin. Toimittaisiin pienemmässä piirissä ja esitetäisiin ehkä uhkaava massoittuminen. Jättikavun merkkejä on jo Suomessa mm Finlandia-hiihdon, Pirkan hiihdon ja useiden pilkkikisojen merkeissä. Paikallisina harvalukuisina esiintyvät alan harrastajat valtakunnallisessa ”meetingissä” kohtaavat jopa 5000 aateveljeä. Tällöin jo organisaatio ja liikennepulmia. Suuret kokoontumiset ovat tärkeitä, mutta niitä ei pitäisi olla monia.

Erikoistuminen täyttää vapaa-ajan

Mitä enemmän harrastaja keskittyy harrastukseensa, sen enemmän se vie aikaa. Tulee usein eteen tilanne ettei normaali vapaa-aika riitäkään. Erikoisesti kilpaurheilu vie ajan tyystin. Vaikka seura osin rientäisi edustusurheilijansa avuksi, omakohtaistakin kustannettavaa riittää.

Ongelmalliseksi näyttää kehittyvän jopa pilkkiminen. Kisoja alkaa olla joka viikonloppu yhdet – kahdet, eikä pois voisi olla. Kesällä on tilalla mato-ongintakilvat. Mukavasta kerhoilusta alkaa tulla painajainen, joka vie matkaku- luja ja osanottomaksuja jatkuvasti. Ja vapaa-ajan sitominen harrastukseen on ohjelmoitu viikoiksi eteenpäin. Näin alkaa lla yhä useamman erikoisharrastuksen kehitys nykyään. Sitä mukaan kun erikoisharrastajien joukko kasvaa, on edessä myös massoittumisen oireet. Alkuaajan läheistä toveritunnelmaa ei enää ole.

Onko motorismikin erikoistumassa?

Jawamotorismin huippuaalto aikoinaan oli osin muotiaalto, pääosin autokautta edeltävä kulkutapa. Japanilaispyörien aalto 1970 luvun vaihteessa oli elintaso- ja massaviihdeilmiö suurelta osaltaan. Nyt ollaan tilanteissa, että jäljellä on etupäässä motorismin ”tosiuskovaisten” ja yksinäisen susien joukko. Nykyhetken motoristit – niin pikkuryhmiin liittyneet kuin irralliset yksinäiset sudet – edustavat erikoisharrastusta. Pikemminkin massailmiön jälkeisenä kuin uuteen massailmiöön viittaavana.

Kerhomme sihteerin laatima yhteenve- to keskiverrosta matkamotoristista kertoo varsin vankkaa tosiasiaa tilanteesta. Runkomme keski-ikä on 25 paikkeilla. Nuorten osuus on vähenemässä. Toden- näköistä on että uudet nuoret tulokkaat edustavat odella harkittua erikoisharrastuksen valintaa. He ovat motorismin ”tosiuskovaisia” ja ilmeisesti pitkään harrastukselle uskollisia. Heidän ongelmansa tällä kertaa on pyörien hinta. Nykynu-

Moottoripyöräily on lähentänyt suuren joukon ihmisiä ja luonut kontakteja sellaistenkin välille jotka muuten ovat kaikkein ujoimpia niitä solmimaan, sekä aktivoitunut nuoria toimintaan ja antanut uusia ulottuvuuksia ja sisältöä elämään.

ren on paljon vaikeampi irroittaa samaa rahamäärää harrastukselleen kuin 5 vuotta sitten. Monia auttaa se, että hyvin suuri määrä taajamamotoristeja ovat jättäneet korttelirallit ja myyvät pyöränsä. On oireita että johonkin kirkonkylään tai asumalähiöön ei jää näitä ollenkaan. Kun asia lakkaa olemasta jengi-ilmiö ja uusia ei tälle linjalle löydy, motorismin koko tämä linja taantuu. Siitä ei ilmeisesti ole vahinkoa millään lailla.

Energiakriisin elämää kallistava vaikutus tuntuu kohta joka alalla. Vaikka pyörien rangaistusvero helpottaakin, pyörän hankinta on kovan säästön ja vaihtoehtoisen kieltäytymisen takana. Mutta tomeria poikia löytyy. Eräs heistä heitti postikortilla Välimereltä saakka. Mainitsi olevansa talven kovassa säästö-touhussa laivamiehenä, jotta kesäksi suunniteltu pyörän vaihto ja matka-ajelu toteutuisi. Suomen kesäinen luonto ja motoristien reilu toveruus on mielessä Haminan pojalla.

Ilmeisesti matkamotorismi säilyttää vakaan asemansa monien erikoisharrastuksensa. Sitä mukaa kun pyörät harvinaistuvat, myös vanhempien pyörien säilytys ja entisöinti kiinnostaa yhä useampia. Siinä on erikoisalaa kummasti, etenkin taitaville tekniikan miehille.

Kerhomme jäsenten pyörien ikä todettiin sihteerin tilastossa myös korkeaksi. Tuntuu siltä että pyörät käytetään tarkkaan ja suhteellisen harvat uusivat taa-jaan ajokkiaan. Kun suositaan isoja pyöriä, on hankinta ollut korkea veron aikana varsin rajoitettua.

Uudet tuhatkuutioiset kuitenkin kuuluvat ensi kesänä matkamotorismin ku-

vaan. On motoristeja jotka haluavat ja voivat tehdä tämän sijoituksen.

”Piilevät” motoristit

Yhteiskunnassamme on monia nuoruusiän sivuuttaneita miehiä jotka haluaisivat palata erikoistuneeseen matka- tai vanhojen pyörien motorismiin. Joidenkin ympäristö tai asema ei salli tätä ratkaisua. Joku aika sitten eräs liikelämässä näkyvässä johtosamassa oleva tunnisti tämän. Hän sanoi että hänelle tekee kipeää joka kerta kun näkee kunnan matkamotoristin. Se on hänelle vapauden symboli. Tämä mies kärsii usein näkyvästä asemastaan ja sen vaatimasta pukeutumisesta työssä ja edustustehtävissä. Hän haluaisi pukeutua nahkaalareihin ja ajaa kauaksi muiden ymmärtävien joukkoon. Mutta vielä ei uskalla. Näitä piileviä on ehkä vähitellen tulossa kerhoommekin. Motorismissa ilmenevä erikoisharrastusluonne rohkaisee heitä mukaan. Toivotaan!

Eero Mikkola*

MYYTÄVÄNÄ

I. ylikoon MÄNNÄT + MÄNNÄN-RENKAAT Suzuki 500:een, uudet. Myydään tarpeettomina. Hinta 220,— yhteensä. Soita puh. 90-464 612, Pekka Vuorelma.

Myydään tai vaihdetaan suurempaan naisten musta kaksiosainen Harro-NAHKAPUKU 160 sm pituiselle. Läh. puh. 90-738 393 Riitta Saukkonen.

Suzuki 750 cc täydellinen VAIJE-RISARJA (uudet) Lähemmin Teijo Autio. Puh. 90-747 959.

Kawan 900 cc KAASARIT. Puh. 915-30 007.

Rallitiet aukeavat motoristille piakkoin, mutta ennenkuin tälle telineelle sidotaan teltta ja makuupussit on aika tarkistaa jarrujen ja vaijereiden kunto ja toiminta. Motoristi toivoo sinun liikennöivän varovaisuutta noudattaen. Turvallista kesää!

MIKSI TYYTYISIT HUONOMPAAN?

MP-asu leathers

Rainer Westerlund Ky
PL 518
33101 TAMPERE 10

**Myynti: Rantatie 5
puh. 931 - 30 501**

HUOM! Myyntiosoitteemme 01.06.-77 Hämeenpuisto 12, ajo piha-alueelle **ehdotto-**
masti kielletty!